

ната любовь. Голъмий братъ обича по малкий си братъ като свое дѣте, но като едно дѣте на което е само покровитель, безъ да има иѣкаква отговорност за неговото физическо или нравствено сѫществуване, понѣ до когато родителитѣ още живѣятъ. Малкий братъ обича по голъмий си братъ като единъ баща, но като единъ баща отъ когото не се страхува много, и къмъ когото питае повече едно зачитание отъ колкото уваженѣе. Най много старий братъ играе въ семейството значителна роля и упражнява единъ видъ полу-бащинство. Едно време това върховенство на старий братъ се утвърдяваше и гарантиаше съ материални прѣимущества които притежаваше безъ участието на другитѣ. Нѣкои виждатъ въ унищожението правото на старшинството ослабвание на семейний духъ, а ние, напротивъ, виждаме въ това единъ значителенъ напрѣдъкъ. Да се притурятъ материални прѣимущества при моралното върховенство на старший братъ, значи да го направимъ омразенъ прѣдъ останжлите членове на семейството, значи да развалимъ естественитетъ на отношенията между братината. Освѣнъ това, то бѣше и една очевидна неправда спрямо другитѣ братия или сестри, които не сѫ по малко дѣца на бащата и майката, ма-каръ и да сѫ родени по послѣ. Правото на старшинство може да бѫде едно прѣкрасно политическо учрѣждение въ една абсолютна държава или въ една аристокрация; но въ всичкитѣ други управления, то е едно учрѣждение противно на семейний животъ, и неговото унищожение ми се вижда една голъма заслуга принесена на семейството отъ Рево-